

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{4}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserate) uredništvo in upravljenstvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravljenstvo je v Ptiju v gledališkem poslopu. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zaston. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do pondeljka pred izdajo dotočne številke vposlati.

Štev. 6.

V Ptiju v nedeljo dne 22. marca 1903.

IV. letnik.

Marec.

Tam zunaj začne poganjati vsako drevo, vsaki grm nove popke, zopet bode vse na novo ozelenelo, zopet se pričelo novo življenje. In ptice so si začele delati svoje gnjezdice in iz teh gnjezd bode v kratkem izfralo več novih življenj tjè v prekrasno, bujno cvečtočo naravo. Spomlad bode se kmalu pričela, spomlad, tako krasna, kakor je objemala našo zemljo že pred tisoči leti, tako krasna, kakor bode osrečila tisoč let za nami druga bodoča, neznana, čuteča in misleča bitja.

Temni, težki zimski dnevi so minuli, in to novo bodoče življenje napaja tudi človeška prsa z novim upom, z novim pogumom.

Naenkrat se na svetu nič ne razvije, nič ne zgodi in tudi nič ne doseže. Popki, katere je nastavilo drevje, se bodejo še le s časom razvili v listje in v cvetje, še le s časom bodejo izlezli iz ptičijih gnez, katera so morda že sedaj gotova, mladiči.

Mesec marec! Kolikega pomena si pač v naravi! Zgodnja spomlad, ti srečen čas, poln nade, poln upanja bodočih lepših dni!

In ta zgodnja spomlad v naravi je prekrasna podoba dušne spomlad našega ljudstva, dušnega prebujenja naših kmetov!

Dolga, več stoletij dolga zimska tema je vladala v celi avstrijski državi, zimska mrzla tema klerikalstva. In ravno v tem sedajnjem mesecu, ravno v marcu se je rodil njen največji sovražnik, in največji prijatelj vseh kmetov, vseh avstrijskih narodov, cesar Jožef II., preslavni, neumrljivi praded naše presvitile cesarske hiše. Dne 13. t. m. smo obhajali večletnico njegovega rojstva, dne 19. tega meseca njegov god,

in sicer na dan sv. Jožefa, zopet ravno našega štajerskega deželnega patrona.

„Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil!“ To geslo imamo natisnjeno v začetku našega lista pod sliko velikega cesarja Jožefa II. in temu geslu hočemo ostati zvesti Vam kmetje, katere je ta cesar tako neizrečeno ljubil, na ljubo.

Zgodnja dušna spomlad, takorekoč duševni marec vseh arstrijskih narodov je povzročil ravno o n!

Do konca predpreteklega stoletja so duševno vladali v Avstriji črni kolarji, vladali so rudeči ovratniki kanonikov, vladal je široki, črni klobuk jezuitov.

Bogataši in plemenitniki, grofi in drugi so imeli ljudstvo okovano v oklep, vsaka prosta misel, vsako slobodno mišljenje se je umorilo še prej, ko se je rodilo. Kmet in delavec je bil kakor ničla, bil je suženj, še slabši, kakor živina.

Neizmerno bogati kloštri, njih opati potem škofi in drugi cerkveni velikaši so izsesali iz ljudstva zadnjo kapljo krvi, živeli so bogato in razkošno, nosili svoje debele trebuhe po lepih klošterskih virtih, a stradajočemu kmetu pa so kričali iz prižnic: „Le trpi, le bodi ponižen, kaj mar, ako tukaj na tem svetu stradaš in trpiš, tem večje bode tam gori v nebesih tvoje veselje. Ne ravnaj se po našem življenju, temveč po naših besedah, in ti bodeš gotovo zveličan!“

Po farovžih in po kloštrih je bilo več žensk, kakor jih je imel tedajni turški cesar v svojem harem, seveda vse mlade, ker stare niso za — delo.

Po dvanajst različnih jedil se je, kakor je zgodovinsko dokazano, prineslo naenkrat na mizo nekega klošterskega opata v savinjski dolini, a kmetje pa so

v ravno istem času jedli travo in jermenje, da niso od gladu pomrli.

V židi oblecene deklice so stregle prebogatim tedajnem škofovom, plemenitnikom, grofom, baroni in drugi so hodili po samem žametu, — kmet pa je imel svojo n a g o deco v štaluncu zaprto, vrgel jim je malo slame, češ, da ne bodo zmrznili, dokler moram iti jaz v roboto.

To je bila zima, grozna klerikalna zima, ki je trajala več sto let. Visoke cesarske rodbine, so imele za izgojitelje svojih otrok večinoma jezuite, sploh duhovnike, na te so se zanesle, ti pa seveda so za to skrbeli, da so pripravili bodoče cesarje za svoje smotre.

A prišel je mesec marcij leta 1741. Rodil se je v njem dne 13. povzročitelj duševne zgodnje spomladi, cesar Jožef II.

Takoj, ko je nastopil svojo vlado v letu 1780. po svoji neumrljivi materi Mariji Tereziji, je zaprl več kloštrov, razvaline od njih še dandanes štrle proti nebu, kazoc, koliko vnebovijočih krivic se je kmetu, kateri je vse to moral sezidati s svojimi žulji, zgodilo. V vsakem mestu najdeš velikanska poslopja, ki so bile klošterske in katere se rabijo dandanes za druge posvetne namene.

Kmeta je rešil robote, napravil je ž njega v svoji velikodušnosti č l o v e k a! Bogatašem, plemenitašem, grofom in velikašem, vsem tem je stopil ta veliki mož na prste, češ, tudi siromak je človek, tudi kmet ima vsaj pravico do življenja! Ponižal se je sam tako globoko, da je poprijel za plug in pomagal kmetu — orati, kazoc s tem celemu strmečemu svetu, kako čisla ravno kmečki stan, ki preživi in preredi vse druge stanove.

A bil je ta nepozabljivi čas v zgodovini naše

Kmet in sreča.

Času primerna pravljica.

1.

Živel je ubog kmetič. Trudil se je dan za dnevom od zore do mraka in večkrat so mu še pri težkem delu migljale zvezdice in svetil zaspani mesec, a vendar je komaj toliko pridelal, da je preživil sebe in svojo družino ter plačeval velike davke in visoke obresti. Da, marsikatero leto se je tudi prigodilo, da mu je primanjkovalo kruha za lačne otročice, da je bil davčni eksekutor njegov dober znanec in da je moral upnike ponižno prosiči za potrpljenje.

Nekaj časa je voljno prenašal vse težave in nadloge, ker je vedno upal na boljšo prihodnost. Niti misliti si ni mogel, da bi nebeški oče pustil njega, ki mu tako zvesto služi, ki ga tolikokrat prisrčno prosi, v večnem siromaštvu. In koga ne oživi in okrepiča sladko upanje? Zato je naš kmetič dolgo čakal na boljše življenje in dolgo se otresal otožnih mislij, toda ker mu je upanje splavalno leto za letom po vodi, postal je nezadovoljen in nesrečen.

Nekega dne je nesel v davkarijo zadnje krajarje. Kako hudo mu je bilo, ker ni mogel kupiti ljubim otrokom žemljic in svoji skrbni ženi soli! Nehote je premisljeval, koliko ljudi živi ne svetu prav dobro brez dela ali brez posebnega truda, marsikateri ubožec pa mora delati ko črna živina in vrhu tega še večkrat stradati.

Pri tem premisljevanju kanila mu je iz očesa debela solza ter se potocišla po velem licu. Obrisal si jo je z rokavom

prelepe Avstrije žalibog samo duševni marec, bilduš to — zgodnja spomlad!

Bile so to prekrasne cvetke človeške omikta slobodnega mišlenja, katere je zasadila prezgnez utrpla roka velikodušnega človeka, kateri je v svđan blagem srcu ljubil — siromake vseh avstrijskih up, rodov.

„Vsi moji narodi naj bodejo složni med seboj ker sem vse brez izjeme ljubil, kot svoje otrok takoj se je izrazil kratko pred svojo prerano smršaj je videl njegov duh najbrž že bodoče, brezmisven mednarodne boje!

A padla je slana, padel je sneg na cvetljice, t velikega pradeda naše cesarske hiše, premagalna njegove uredbe zopet klerikalna zima ravno tako, kor je pred par dnevi zasul sneg na Spodnjem S jerskem stotero in stotero prekrasnih, preranih eve

A kakor skopni sneg tam zunaj po bregih prisije zopet svitlo solnce in reši cvetljice zgod spomladi pred mrazom, pred poginom, tako je sijalo tudi solnce duševnega marca v burnem 1848 našim avstrijskim narodom!

V njihovem spominu še je ostal veliki cesar ravno isti sijajni podobi, kakor je živel, on nikdar nehal uplivati na svoje narode, duh njegov bil še vedno med njimi, dub velesrčnega ljubitev kmetov, duh boritelja za nove tire, novi boljši c

In ko so se ljudstva v omenjenem burnem le sama osvobodila težkih klerikalnih spon, ko je strijski cesar sam začel dvomiti nad zvestobo svoj narodov, ravno tedaj, toraj več kakor 50 let po smrtnosti svojega ljubitelja in ljubimca, ravno v mesecu marcu se je okinčil njegov kip, okrasila se je njegova podoba od priprostih možov, kateri so spoznali da je skopnel sneg, ki je pokrival tako dolga le

svoje ponošene suknje in se skušal otresti žalosti, ki je ragedala njegovo srce.

Ko je zopet poglegal po cesti, zapazil je pred seboj prledek. Kar obstal je in strmel v njeno krasoto, ki bila tolika, da bi solnce gotovo ne zašlo, če bi jo zagledaše le ob zahodu, marveč ostalo bi nad gorami in jo gleda nekaj ur. Bila je vitke postave in oblečena v dolgo, belo oblačko, kakoršno ima Marija na velikem oltarju. Iz njenih živih modrih oči je šwigala nebeška ljubezen, ustnici ste bili lep barve ko zrela črešnja in ne najdeš na polju cvetljice, kateri bi se mogla primerjati z lepoto njenih lic. Njeni lasje so h spleteti v dve kiti in v njih je tičalo vse polno žlahnih rož.

Kakor rečeno, je kmetič postal na cesti in opazoval delico. Potem je potegnil stari klobuček raz glave, spodobn pozdravil in vprašal: »Kdo pa si, prelepa devica?«

»Sreča mi pravijo,« odgovori prijazno tujka. »Oho!« zakliče kmet, »če si sreča, tedaj pa hajd za menoj Pri meni še nisi nikoli bila!«

Sreča se je nekaj časa branila iti z njim. Ko pa jo prijel za mehko ročico, se ni več obotavljal, marveč reklam: »Sla bom sama s teboj, pri kmetih sem itak malokedaj gostih,«

Na potu se je kmetič pogovarjal z lepotico in jo izpravil, kje se največ zadržuje. Rekel ji je: »Ti si gotovo več jidel le pri kraljih in cesarjih. Seveda pri takoj visokih gospodih je lepo in veselo.«

»Motiš se, ljubi kmet,« odgovorila je Sreča. »K vladarjem sicer večkrat pogledat, toda predolgo se nikoli ne ma-

bila je duševne cvetljice tega velikega, neumerljivega vrtnarja! In glejte, ni jih ugonobila teh prekrasnih cvetkta dolga klerikalna tema, začele so se od tega bur-nega marca naprej razvijati te cvetke, in čeprav še danes vladajo klerikalne burje, vendar nas navdaja up, napolnjuje nasnada, da ne bodejo v njej zmrznile, temveč, da bode sledilo kmalu za njih lepo poletje, bogata jesen!

A sad, ki ga bodejo rodile, bode sladek, sad slobode, sad kmečke sreče, katero je vedno želel veliki Jožef II. Bog daj, da bi ga užival, ako že je nam zabranjem ves naš prihodnji, srečnejši rod!

Potem bodejo počivale kosti dušnega velikana v vrsti vseh cesarjev v priprosti rakvi tam gori v dunajski kapeli v miru, a ljudstvo pa bode oskrbljeno s tem sadjem, dovolj pripravljeno za vsako klerikalno zimo, katero še mu mogoče prinese temna bodočnost.

Spodnje-štajerske novice.

Porotne obravnave v Mariboru.

Novorojenega otroka je umorila Marija Misja, dekla v Šihlovi se je morala 9. tega meseca zagovarjati pred mariborskimi porotniki radi umora svojega novorojenega otroka. Misja je imela delj časa znanje s sinom svojega gospodarja, s Francem Ritonja, katero znanje tudi ni ostalo brez posledkov. Dne 12. oktobra prejšnjega leta, ko je čutila, da se jej bliža njena ura, je šla v škedenj in je porodila tam deklico. Novorojenega otroka je davila takoj po porodu za vrat, potem ga pograbila za sredino in je udarila parkrat z njegovo glavico po steni škedenja tako, da je otrok takoj umrl. Obsojena je bila zato dne 9. marca v triletno težko ječo, in sicer se je ravnalo ž njo jako milostljivo samo radi tega,

dim v cesarskih gradovih, ker tam je veliko skrbi in preveč nevarnosti.«

»V lepa mesta pač menda prav pridno zahajaš«, nadaslujuje kmet.

»O-ja, v mesta zahajam prav rada, pa v njih ostajam le malo časa.«

»Kje pa si najrajši,« vprašal je zopet radovedni kmet.

»Najrajši sem v farovžih in kloštrih; tam je mnogo dobrega dela (jesti in piti), a le zelo malo trudopolnega dela«, dejala je Sreča.

»Zakaj pa se kmetov tako izogiblješ? Seveda, ti si neizrečeno lepa in zato se ti gabi v ubogih kmetskih kočah.«

»S temi besedami mi delaš veliko krivico«, rekla je Sreča, »jaz se nikogar ne izogibljem. Mene je vsemogočni stvarnik za vse ljudi, za mogočne in slabe, za bogate in ubožne, za mlade in stare ustvaril. Pa večina me žalibog ne mara. Več kakor tri četrtine vseh zemljanov je tako neumnih, da me ne more spoznati, premnogi so celo tako zabit, da me vkljub prigovaranju dobrih prijateljev s silo naganjajo od sebe in me podijo k svojim sovražnikom. K zadnji vrsti spada velik del slovenskih kmetov. Kolikokrat sem se hotela naseliti v siromašnih njihovih hišicah, ker so se mi zelo smilili, pa misliš, da so me hoteli vzeti pod svojo streho? Malokedaj sem smela ostati v kmetski hiši, skoraj vsi kmeti so me naganjali v farovže, samostane in v pisarne jezičnih dohtarjev.«

Pri teh in drugih pogovorih je čas hitro potekel in kmalu sta prišla do kmetovega doma. Žena je že stala na pragu in začudeno in pisano gledala svojega moža in njegovo krasno spremljevalko. Ko ji je gospodar nato s smehljajočim obrazom

ker je bila jako skesa, in ker je priznala, da je to nečloveško dejanje učinila v grozni razburjenosti, ker njen ljubimec Ritonja ni hotel priznati, da je on oče nesrečnega umorjenega, otroka.

O komu je zbil. Tako po tej obravnavi je sedel Janez Šegula iz Dornave na obtožni klopi. Dne 18. oktobra zvečer je sedelo v krčmi g. Čuš-a v Dornavi več fantov, kateri so kartali. Ob 9 uri je prišel Šegula z drugimi fanti. Ti ponočnjaki so vzeli igralcem karte proč in se odstranili. Pri tem je vrgel eden iz med njih brez vsakega vzroka posestnikovega sina Matija Golob na tla. Šegula pa še je tega fanta zunaj krčme počakal in ga s palicoj udaril parkrat po glavi. Golob je zgubil vsled teh udarcev pogled na svojem leven očesu. Šegula je bil radi te težke telesne obškodbe obsojen v dvamesečno težko ječo.

Umor v gozdu blizu Ptuja. Ignac Pafko 31 let star, doma iz Ragoznice pri Ptaju je imel že več let ljubimsko znanje z kočarsko hčerjo Barbaro Bezjak, a vendar je ž njo tako postopal, da ta od ženitve ni hotela ničesar vedeti, posebno, ker je bila primorana proti obtožencu večkrat sodnisko postopati. Radi svoje „ljubice“ je dobil Pafko dne 17. decembra 1901 6 mesecev težke ječe, ker ji je pretil, da jo bode umoril. Med tem ko je Pafko to svojo kazeno služil, se je omožila Bezjak s posestnikom Tomažem Kolaričem, iz Kicarja pri Ptaju. Pafko se je vrnil iz zapora in je počakal, kakor smo že v „Štajerci“ v tedajni številki poročali, Barbaro Kolarič v nekem gozdu kake pol ure daleč od Ptuja. Imel je s seboj revolver. Ko je skočil iz

razodel, koga je pripeljal, razvesila se je tudi ona in urno osnažila zadnjo hišico, da bi Sreča imela svoje stanovanje, ter spekla na zabeli nekaj jajec.

Res je od tega dneva stanovala pri kmetu prava sreča. Že prvo noč je skotila (povrgla) prasica 15 zdravih prasec, drugo jutro je izvalila kokljka dvajset krepkih piščancev. Na sejmovski dan mu je ponudil nek bogataš za jalovo kravo, katero bi bil poprej rad dal za pet desetakov, celih osemdeset goldinarjev. Žito na polju se je naenkrat popravilo, drevje se je začelo šibiti od žlahtnega sadja in v vinogradu še ni nikdar tako lepo kazalo, kakor to leto.

Kmet, ki je nekdaj žalostno lazil po svojem posestvu in od velikih skrbi povešal glavo, je hodil zdaj ponosno na polje, žvižgajoč poskočne polke in marše ter prepevajoč veselle pesmi. Nekdaj je večinoma molčal, sedaj pa se je radostno pogovarjal s svojo družino in drugimi ljudmi. Njegova žena je postala zopet lepa in brhka, kakoršna je bila pred veliko leti in rudečelični otroci so letali in kričali po dvorišču, da jih je bilo veselje gledati.

Sosedje so se čudili velikanski izpreamembji. Ker si niso mogli razložiti, odkod je blagoslov, ki se je razlival nad njegovim posestvom, začeli so marsikaj ugibati in govoričiti. Nekateri so mislili, da mu sam nebeski oče plačuje njegovo lepo življenje in železno pridnost, a razni pobožnjaki so zopet pravili, da je najbrž zapisal hudobcu svojo dušo, ker ima na mah tako srečo. Vsemu temu govoričenju se je kmet le smejal in nikomur ni hotel izdati svoje skrivnosti.

Dalje prihodnjič.

gozda je prijel nesrečno ženo za roko in je ustrelil iz revolverja dvakrat na njo. Kolarč se je takoj zgrudila mrtva na tla. Pafko se je, kakor smo poročali, javil par dni pozneje ptujski kazenski sodniji. Dne 11. tega meseca je bil za ta svoj zločin obsojen v Mariboru k smrti na vislicah. Pafko se je obnašal pred sodiščem jako ošabno in je povprašan, kaj ima rečti na svojo obsodbo, mirno odgovoril samo besedo: „Nič!“

U boju v Pobrežah pri Mariboru. Kakor smo pisali v naši zadnji številki pod tem naslovom je ubil Anton Bregant, kovač v Pobrežah pri Mariboru 27-letnega Sebastijana Leskovara, na zadnji pustni večer, ker mu je zasadil oster bajonet v prsa. Bregant je bil sojen dne 12. t. m. in je dobil za svoj zločin 7 let težke ječe.

Radi teške telesne poškodbe, prav za prav radi poskušanega zavratnega umora se je moral dne 13. t. m. zagovarjati Janez Fras iz Cogetinc. Kočarica Jera Krajnc iz Pešnega vrha v Slovenskih goricah se je v noči 21. julija prejšnjega leta zbudila, in je slišala zunaj hiše pri svojem gospodarskem poslopju neki ropot. Užgala je svetilnico in šla gledat, kaj se tam godi. Ko je prišla do hleva, jo je udaril nek neznan ponočnjak s cepcem po roki, tako, da jej je padla svetilnica na tla in ugasnila. Potem je udrihal po njej in jo s temi udarci težko ranil na glavi, tako, da je čudo, da ni vsled tega zadnjega udarca umrla. Žandarmeriji se je posrečilo pozvedeti, da je bil napadelec imenovan Fras, kateri je svoj zločin tudi obstal. Porotniki so spoznali na vprašanje radi poskušenega umora Frasa kot ne krivega, pač pa so izjavili enoglasno, da je kriv težke telesne poškodbe. Fras je dobil 8 mesecev težke ječe in v vsakem mesecu po en post.

S koso j mu je odsekal roko. Ravno isti dan se je moral zagovarjati tudi radi groznega zločina posestniški sin Martin Dokl, komaj 19 let star doma iz Očeslavec, radi telesne poškodbe že dvakrat (!) prej kaznovan. Dokl je prišel v noči od 9. do 10. decembra prejšnjega leta k hiši posestnika Antona Juroviča in je tam pod oknom hčerke tega gospodarja razgrajal, ker mu ni hotela odpreti okna. Konečno ga je posestnik nagnal. Drugi dan je šel Jurovič k Doklju, da bi mu njegovo ponočno postopanje očital. Za to očitanje ponočnega razgrajanja je sunil mladoletni Dokl Juroviča v prsa, a ta mu je dal za to eno zaušnico. Jurovič je šel potem nastopu domov. Zvečer je hotel pogledati pri svojih hlevih, ako je vse v redu, kar naenkrat je stal Dokl pred njim in mu je zakričal: „Prokleti ded, zdaj te moram jaz ubiti!“ Jurovič se je seveda prestrašil in takoj vzel gajžlek v roke, da bi se napadalca branil. Dokl je imel v rokah koso od slamoreznega stroja (mašine) in je vsekal z njo parkrat proti glavi

Juroviča. Ta mu je podržal roko, da bi odbil udarje na njegovo glavo. Dokl še vseka en proti Juroviču in ta mu podrži zopet levo ruka. Udarec je bil tako močen, da je roka Juroviču popolnoma odsekana. Jurovič, ki mora imeti željivo živce je na to odhitel v hišo. Njegovo roko pa je ležala na tleh je pobral viničarski sin Alojz Cirov in jo oddal gospodu dohtorju Leo Kreft, ki se je od sv. Jurija takoj pozval. Porotniki so spora Doklna krivega in obsodil se je na tri leta težke.

Oroparju in morilcu Veidingerju o katerem smo že pisali v naši 3. številki tega meseca, se je obsodba vršila še le 14. t. m. in še nihče nobili o njej natančnega poročila. Kakor se brzo iz Maribora, je bil obsojen k smrti na vislicah.

Vojaka je kral. Dne 5. t. m. skregala sta se Ptjuj v gostilni pri Vračku zaradi neke malenkne časniški sluga Kraml in neki J. Lakner Schönbērga pri Vildonu. Pri tem prepiru zabode Lakner vojaka z nožem dvakrat v glavo, da se je zgrudil na tla. Ranjeni hotel je svojemu nasprotniku po vseh štirih, ta pa je skočil, kakor divja žival na njega in mu zadal tri rane v hrbet. Surovega padalca so zaprli, Kramla pa prepeljali v ptujsko jaško bolnišnico, ker bode najbrž kmalu ozdravljali.

Od sv. Lovrenca nad Mariborum se nam piše, Dne 7. tega meseca se je zgodila v kamnolomnu groti Holcerja strašna nesreča. Dinamitni strel, kateri poprejšnji dan ni hotel užgati, užgal se je naslednji dan po neprevidnosti delavca Fr. Garba, ko hotel strel izvrstati. Dva delavca sta zgubila pri nesreči svoje življenje, namreč zgoraj omenjeni Fra Garb, katerega je vrgel strel s precejšnje višine drugi Feliks Habicht, ki je držal Garbu pri vrtalni lestvi (lojtro). Medtem, ko je Garb takoj na mestu umrl, izdahnil je Habit spreviden s sv. zakramenom dve uri pozneje svojo dušo. Sveti jima naj večna lastnost.

Iz Draževasi pri Konjicah (Nesreča). Pri postavljanju ozkotirne železnice se je zgodila dne marca nesreča. Kmet Zugmayer po domače Tomaz se je peljal ravno čez prevoz s svojimi dvema lepih konjem. Na enkrat se pripelja po železničnem tiru, voziček, na katerem je bilo mnogo delavcev. Taki voziček se zaleti v voz omenjenega kmeta in vrže konje in kmeta v globoki jarek, tik železničnega tira. Gospodar je teško ranjen in konj je takoj na mestu poginil. Vozniki bodite previdni!

Hudič gre po njega! Dne 5. t. m. je začel padati balon, odpadan od c. k. zrakoplovskoga zavoda na Dunaju. Bočani so ga potegnili na tla. Ob tej priliki se je prigodila smešna dogodba. Neki kmet je stal pred hišo. Mož se prestraši in zbeži v hišo. Zaklene vsa vrata in s stranom pričakuje, kaj bude. Misil je, da gre hudič po njega. Ko so drugi ljudje balon privlekli do njegove hiše in ga klicali, naj gre ubitega hudiča gledati. Prilezel je počasi iz hiše.

il udar
a enkra
o rok
iču bil
železn
o pa, p
C i n k
e je b
spozna
žke ječ

g e r j
ega let
jič, ke
nismo
brzozjav
h.
ta se v
enkost
e r iz
odel je
se je ta
rotniku
ja zver
ega na
sko vo
avel.
piše:
i gosp
teri se
slednji
ko je
pri tej
Franc
ine in
rtanju
a licu
menti.
na luč!
postaji
dne 3.
mažak
epima
n tiru
y. Ta
a vrže
čnega
oj na

el pri
. kr.
a po
nešna
e pre
stra
či po
egove
edat,

Ptujski dohtar Brumen, veliki — prijatelj kmetov, bil te dni pri mariborskem sodišču obsojen, ker obdolžil nekega ptujskega sodnika, da je ta prijeleznarski. Prijatelj kmetov dohtar Brumen — saj je svogega srca prepričan — bode plačal 400 kron kazni. Gospod dohtar, ko boste šli danes k obedu vedite, da Vam „Štajerc“ kliče prav navdušen: „Bog žegnaj!“

Mleko z vodo pomešano in — misijoneri. S pravico zahteva vsakdor, da se proti vsakemu tistem postavno najojstreje postopa, ki popači, samo iz dobičkaželnosti kak živež, in potem tega drugim proda. Slavni misijoneri od svetega Jožefa pri Celju so poslali zadnjič na celjski mestni trg mleko, katero je bilo tako z vodoj pomešano, da je morala mestna komisija to mleko prodajalcu odvzeti in je razliti. Misijonérji in popačeno, pomešano mleko! Ja, ako bi kaka kmetica mleko pomešala, potem se kaznuje — in to je tudi prav! Bodemo videli kaj poreče sodnija dobičkaželnim misijonerjem?

Kmetje v celjski, ptujski in mariborski okolici! O hujskariji klerikalnih slovenskih časopisov, v zadnjih dneh, s katerimi Vas hočejo na nov način spraviti s prebivalci omenjenih mest, in sploh trgov na Spodnjem Štajerskem v razprtijo, ker Vam svetujojo, naj bi prodavalci svoje pridelke po njihovi, toraj klerikalni volji, spregovorimo prihodnjič v dalšem članku. Da ta hujskarija ni Vam v prid, temveč njim samim, v tem zadostuje samo dejstvo, da izvira ta tok iz klerikalnega studenca. Da pa klerikalci niso do sedaj nigdar kmetu kaj koristnega svetovali, o tem je najbrž prepričan že vsak od Vas dovolj.

Naše dopisnike prosimo potrpljenja. Prisrčna hvala vsem! Prosimo berite naše „pisma uredništva“, tam bode našel marsikateri odgovor!

O predavanju, glede konjereje, katero se je vršilo v Ptiju v nedeljo dne 8. t. m. bodemo, ker nam primankuje danes prostora, poročali v prihodnji številki.

Župnik in „Štajerc.“ Župnik Murkovič od sv. Barbare v Halozah ljubi Štajerca in sicer tako, da je poslal na naše upravnštvo list, ki se mu je poslal od nekega njegovega prijatelja, s tako razčlivo opazko nazaj, da ga je upravnštvo moralno tožiti. Murkovič je bil obsojen, čeprav si je dohtar Jurtela, slavni deželni poslanec, na vse kriplje prizadeval, da bi ga rešil zasluzene kazni. Murkovič je obsojen na 30 Kron kazni in v vse stroške! Seveda je rekural. Murkovič ni prišel niti k prvi, niti k drugi obravnavi. Gospod doktor Plachki, ki je prevzel pisarno gospoda doktorja Ambrositscha v Ptiju, je kot zastopnik tožiteljev povdarjal, da spodnještajerski duhovniki „Štajerca“ z namenom črtijo in delujejo proti njemu. Najbrž si bode Murkovič v kratkem „Štajerca“ naročil!

Dopisi.

Mala Nedelja. Glede dopisa, katerega je priobčil v svojem umazanem povodu „Slov. Gospodar“ v štev.

8. z dne 19. febr. t. l. svojej klerikalnej četi našega milega okraja, sem primoran kot jeden za vse tole odgovoriti: G. Cvahte, vaši dopisi so pač čudni, le škoda, da ste tako dolgo po šolskih klopeh hlače trgali, ter še sedaj ne veste, da so tisti „še le iz sole stopivši dečki“ fantje v starosti, ki gredo sedaj deloma na nabor za vojaščino, zraven pa tudi taki, ki so že vojaščine prosti. Mislim, da so ti dečki, kakor ste jih vi sami titulirali, možje, kateri pač dobro vedo, kaj da delajo, ter smejo tudi pred vsem svetom brati romane v „Zvonu“ in druge jednake spise; toraj so vam vaše očetovske skrbi prav zastonj. Taki romani jih ne bodo pohujšali, le glejte, da jih vi z vašimi nespodobnimi vzgledi ne pohujšate, saj veste sami, da niti ne odgovarjate, če se vam kateri od naše mladine pokloni. Je li to lepo za vas, ki se držite za gospoda, ki vse prevlada? Ali se nadalje ne spominjate sramotnih razprtij, katere ste imeli z vrlimi in rodoljubnimi možmi, ki se vedno borijo za našo domovino itd. Ne čudite se toraj, ako še bolete večkrat čitali tisti vam dobro znani z „neokretno roko“, kakor ste rekli, že večkrat na šolsko tablo napisani stavek: „Cvahte je n...!“ Hvala Bogu, da se je začelo jasnititi tudi pri „neokretnih rokah“, to je lepo! Bog daj, da bi postalo še tudi ono malo število naših zaslepljencev vendar le enkrat pametno! Konečno vam, gospod Cvahte, naj bo rečeno ne jezite se preveč čez ta resničen dopis v našem „Štajercu“, v listu katerivam je seveda že dolgo časa trn v peti nam pa luč, ki nam je bila že pred mnogimi leti potrebna, ker drugače bi nam vi z vašo četo začeli res preveč mrmirati. To naj bo za danes dovolj, prihodnjič Vam hočem, dragi čitatelji, še več odkriti od naših Fihposovcev.

„Škratec“

Iz Leskovca v Halozah. (Raznoterosti.) Gotovo si mislite gospod urednik, da smo v Leskovci že vsi izumrli, ker ni tako dolgo nobenega dopisa od nas. Da boste prepričani o našem življenju, se Vam moram zopet enkrat oglasiti. Naš „častni občan“ g. Stoklas se je poboljšal, od tistega časa, ker nima nič več za opraviti v občinskem odboru. Samo v šolskih zadevah nam še dela neprilike, pa tudi tukaj bodemo skrbeli, da napravimo s pomočjo višjih šolskih oblasti red in potem mirna Bosna! Prodajalka tukajšnega „konzumnega društva“ Neža po samasebi krščena Fanika Weber bode, kakor se sliši, s prvim aprilom t. l. odišla. Vendar čuti, da je začelo v konzumni prodajalni pokati in se boji, da se nebi strop poderi, tedaj si rajši prej proč pomaga. Nameni pa tudi oditi njen ljubimec g. Š. Željimo obema srečen pot, samo kaj bode potem ubogi „Čuvaj“? Moramo pa Vam g. urednik to našo prodajalko v jasnejšo luč postaviti. Prišla je pred par leti semkaj in še ni imela dostenje obleke, sedaj Vam pa hodi našopirjena kakor kaka gospodična grofovskega stanu. V poletnem času, malo da ne vsako nedeljo, posebno lani, ko smo imeli celo leto pesji zapor, privoščila si je rada izlete k sv. Vidu, na Ptuj, na Polenšak. k sv. Petru in v Trakoščjan na Hrvaskem. To pa vendar svojemu „Čuvaju“, na ljubo, katerega je vozila vsakokrat s seboj,

češ, kaj tacega zamore le storiti prodajalka leskovškega „konzumnega društva“. Ž njo zgubi njen izvozček Jožef Petrovič v mali Varnici mastno službo, njegov brat po sili „cekmešter“ pa dobro priateljico, s katero sta ob nedeljah marsikateri liuterček v konzumni prodajalni izpraznila. Imel bi še Vam marsikaj poročati, pa ker nam je cenjeni „Štajerc“ pred kratkim pisal, da ne smejo dopisi predolgi biti, Vam budem pa enkrat po veliki noči naznanil, kako so se vozile letos na pustni dan maškerade od tukaj k sv. Barbari v Halozah v novem „omnibusu“, kateri se je v tukajšnjem farovžu pripravil, tako tudi vsako posamezno maškerado po imenu naznanil. Vi gospod urednik imate ostre krtače, zatorej Vam ne bode težko, da njim boste malo „konstume“ skrčili. Srčno Vas pozdravlja puščavnik iz Jürošeka.

Iz savinske doline. „Dragi „Štajerc!“ Ko sem zadnjo številko tvojega vrlega lista prebiral in med drugim tudi dopis z naše doline, namreč z št. Jurija ob Taboru našel, me je zelo razveselilo, da imaš tudi v tem lepem kotiču naše ljube štajerske dežele svoje prijatelje. Ker smo pa že enkrat pri sv. Jurju, se še v bližno Vransko ozrimo! Ta prijazen trg obiskujem jaz že delj časa kot sejmar in vselej sem se veselil tje priti. Ljudje so bili tam vedno prijazni, lepo cerkev imajo, dobre gostilne, velike trgovine in tudi druge vsakovrstne dobre obrtniye se najdejo tukaj. Na mene je vedno delalo utisk, da se ta mali trg prav čvrsto razvija. Ali glej ga zdaj! Ko sem na zadnji sejem 3. marca v Vransko prišel, opazil sem, da je vse drugače, napeto, strankarsko brez zložnosti, eden nad drugim! In kaj je to povzročilo? Sel sem v neko gostilno in sedem tam k kmetski mizi. Ko se nekoliko seznam, začnem povpraševati radi česa se je tukaj vse predrugačilo in eden po videzu bolj omikan kmet reče smehljaje: „Gospod, to je vendar dobro za nas kmete iz okolice, dokler so bili tržani složni, so oni žvižgali in mi plesali, zdaj pa mi žvižgamo in tržani nam bodo plesali!“ „Kako je to, saj so vendar tudi v trgu kmetje“, ga vprašam dalje! „Se ve, da so,“ odgovori on, „ali ti se ne brigajo za politiko, zbrali smo si toraj gospoda za voditelja in ta je kmetom peska v oči vrgel, zaslepljeni so se začeli cepiti v stranke, pa ne po političnem mnenju, kajti to je že nekaj naravnega, ampak mali trg so razkosili v dva dela in gospodarski boj se je vnel. In le ta nam je zamogel k zmagi pri pomagati, da je trg okolici izdan.“ Neki drugi kmet, najbrž iz trga pa reče nato, da je ta boj brez vsega pomena in le v škodo vsem, ta napetnost prisega vse meje človeške pameti in ne bo nobeni stranki hasnilo, ampak kakor se že čuti, vsem škodovalo. Med drugim se je tudi govorilo, kako daleč ta napetnost sega. Neki obrtnik iz odvrženega konca trga je pred kratkim enega pomočnika zaradi dokazane večje tatvine iz dela izpodil in glej, kaj sovraštvo dela. Ta pomočnik je šel v blaženi del trga, bil tam sprejet v boljši hiši, delo se mu je dalo in še drugim ga priporočujejo, čeprav jim je znano, da je svojega prejšnjega delodajalca z

tatvino občutljivo obškodoval. To je čudno! Pri kaj tacega ne poznamo in ne razumem zakaj tak dogodkov nihče v časnikih ne priobči. Za danes dro „Štajerc“ ti nočem z mojim dopisom preveč prostá potratiti, čeprav bi se lahko o tem celi roman napisal. Sicer pa pridem prihodnji sejem zopet na Vranci in se budem za stvar bolj pobrigal in opisal osem katere tatove iz sovraštva do svojih sotržanov, otrok mesto, da bi jih spodili, podpirajo. Ako pa so tukaj navdušeni gesla „Svoji k svojim“, se še bo to z delo. Za zdaj te pa vrli „Štajerc“ prijazno pozdravljam Resnicoljub.

Iz Koroškega.

Sveta rešnja Kri in kaplan — morilec. Kak smo že pisali v našem listu, je ukradel kaplan joča sv. Mariji Pulst (Bistrica) na Koroškem Tomaz Mašek svojemu župniku hranilnične (sparkasne) knjige je denar vzdignil, ter za sebe porabil. Ker se je bega da mu bode prišeli njegov župnik na sled in ovadil sodniji, je sklenil župnika — umoriti. Tam kaplan je bil priljubljen pri ljudeh in dobro zapisal pri svojih predstojnikih — a sedaj se je izkazala da je bil hinavec, lažnik, pijanec in koristolovča kateremu je bilo dobro tudi najzavrnjenejše sredstvo samo da pride do denarja. Delal se je gorečega količana, vnetega duhovnika — v svojem srcu pa imel niti iskrice vere. Kako si je tudi drugače temačiti dejstvo, da je zastrupil mašno vino z namenom da zavda svojega župnika. Maša je najsvetjejše opravilo, kar jih pozna katoliška cerkev, saj se pri manj spremenita kruh in vino v meso in v kri Jezusa Krsta stusa. In v kelih je „božji namestnik“ vlij strupor da bi pahnil v grob starega duhovnika-sobrata, katerega je okradel. V tem trenotku, ko je po cerkvem nauku Bog sam navzočen med svojimi vernikoma v tem trenotku je hotel „božji namestnik“ Tomaz Mašek zavratno umoriti družega božjega namestnika Pač res: življenje je časih strašno. Pred par dnevoma je stal ta kaplan pred porotniki v Celovcu. Bil je spoznan za krivega in dobil je 15 let težke ječe, Žalostni poročamo ta zločin, ubogo ljudstvo, ubog kmet na Koroškem! Od „Štajerca“ pa vpije in krije vsaki kaplanček, da bode vsakdo, kdor ga berasv „ferdaman.“ In zakaj tako kriče? Ker tu in tam operemo kakega duhovnika. Pri takih razmerah molčati bi bilo greh!

Iz Spodnjega Koroškega. 1. Predvsem ni res, da sem v nedeljo dne 8. februarja iz prižnice povedal, da vsem tistim, kateri berejo „Štajerca“, ne bode treba iti za veliko noč k spovedi, ampak res je, da sploh besedo „Štajerc“ v celi propovedi izustil nisem in sem samo rekel, da je pod smrtnim grehom prepovedano brati, plačati in razširjati veri in nravnosti sovražne časnike in knjige. — 2. Dalje ni res, da me najbrž rado preveč zebe in sem to povedal, ker sem se bal, da bi prišlo preveč ljudi k spovedi, ampak res je, da v spovednici zmirom z veseljem storim svojo dolžnost in celo župljane v propovedih spodbujam je

da bi večkrat hodili k sv. spovedi. V Kotljah, dne 24. svečana 1903. Fr. Štengl, župnik in ustanovni ud obrambnega društva „Tisková liga v Pragi“ — (Opomba uredništva: Ustanovni ud društva „Tisková liga v Pragi“! — bodemo videli, kaj porečejo k temu popravku kmetje, ki so nam dotedni dopis poslali in ga s svojim podpisom potrdili!)

Razne stvari.

Župnik obsojen — k smrti. Iz Madrida na Španskem se telegrafira z dne 16. marca tega leta, da je bil od porotnikov v Logroni dne 15. t. m. župnik Valdekanos obsojen k smrti. Župnik je v septembri prejšneda leta umoril svojo ljubico. Počkal je jo v nekem gozdu in jej pribrezal z britvo vrat, tako, da je bila takoj mrtva.

Na celi zemlji. je zdaj 3064 jezikov ter več nego 1000 ver. Poprečna starost je 33 let. Med 1000 ljudmi doseže samo en človek starost 100 let in samo 6 starost 65 let. Število vseh ljudi na zemlji je $1\frac{1}{2}$ milijarde. Izmed teh umre na leto do 35 214 000, na dan 96.480, vsako uro 4 020 in 76 vsako minuto. Na sproti pa se rodi na leto 36,792.000 ljudi, na dan 100 800, vsako uro 4200 ter vsako minuto 78 ljudi.

Zunanje novice.

Strašno maščevanje ljubosumnega moža. V občini Komloš na Ogerskem je zasačil kmet A. Kádar svojo ženo skupaj z njenim ljubimcem Fr. Vipickim. Da se maščuje nad ženino nezvestobo, slekel je s pomočjo svojega brata zaljubljeno dvojico do nagega, ju trdno zvezal skupaj z vrvjo ter ju vrgel v jamo za dvoriščem. Šele črez tri dni je našel nago dvojico orožnik, ki je zasledoval zginola. Žena je bila v tem času zblaznela, dočim je bil Vipicki brezzavesten.

Prošnja za veliko kazen. V Trieru je bil pred sodiščem pastir Grossmann, ki je začgal tri hiše. Preden se mu je izrekla kazen, je vstal ter spregovoril: „Priznam, vsa mi očitana dejanja ter sem vesel, da pridem v ječo, kajti tam se uči človek lepega vedenja in omike, reda in pridnosti. Tudi ima človek v ječi svoj lepi kruh, a če bi me danes izpustili, bi ne vedel kam iti. Vsako kazen hvaležno sprejemem, čim večja ja, tem ljubša mi je.“ Sodišče mu je ugodilo ter ga obsodilo v tri leta in štiri mesece ječe.

Pes vzrok zakonske ločitve. V Parizu je živel g. N. v najsrečnejšem zakonu s svojo ženo. Otrok nista imela, pač pa lepega in zvestega psička po imenu „Tonton“. Navadno je hodil z gospodom na sprehod. Nekega dne pa je odšel mož z doma, a žena se je šla s psom sprehajat. Ko sta prišla v ulico La Fajette, obstal je pes pred neko hišo ter divje lajal. Ker ga gospa ni mogla odpraviti od hiše, odprla mu je vrata in mu sledila. Pes je stekel po stopnicah v prvo nadstropje ter pred nekimi vratmi zopet civilil in lajal. Gospa je pozvonila, hišinja je odprla in pes je smuknil v sobo, iz katere je zaslišala zarentačiti

znan glas, a istočasno je zbežala v drugo sobo neka mlada dama. Bil je mož na tujem zelniku, vsled česar sta se ločila.

Jezuit in — „copernica“. Kako zabito še je tu pa tam ljudstvo v goratih krajih in kako duhovniki delujejo na njegovo poneumnenje, kaže sledeči dogodek, ki se je izvršil dne 7. t. m. pri okrajnjem sodišču pri Sv. Petru na Gor. Avstrijskem. Kmetica Eliza Pfaffenbichler je obdolžila svojo sosedinjo Elizabeto Pfaffeneder da je copernica, ki ji je zacoprala živino. Pfaffenbichler je vsled tega poslala svojega moža v Steijer k jezuitom, da bi ji nasvetovali, kako bi se zamoglo temu odpomoči. In res je prišel pater Fellinger v hišo, kadil hišo in hleva ter škropil. Potem je vprašal ženo, koga sumi, da ji je živino zacopral. Imenovala je svojo sosedo. Jezuit je šel na to k isti v hišo, ji velel poklekniti, češ, da ji podeli papežev blagoslov, žena je ubogala, a si ni mogla tega čudnega obnašanja tolmačiti. Pozneje je zvedela za vzrok, ter tožila sosedo zaradi obrekovanja. Sodišče je obsodilo praznoverno kmetico na 25 K globe, dočim se pravemu krivcu, jezuitu ni ničesar zgodilo.

Diamantni prstan v goskinem želodcu. Predsednik mesarske unije v Jersey Citi je našel v želodcu goske katero je čistil, diamantni prstan, vreden nad 100 dolarjev. Goska je bila doma iz Baltimore.

Gospodarske stvari.

Jabelčni cvetodér. Ako se spomladi ne morejo rudeče nadahnjeni cvetni popki našega jabelčnega drevja dovolj hitro razpihniti, ker jih zadržuje mokro in mrzlo vreme, postane jih mnogo sprva rumenih, pozneje rujavih, nagrbančenih in suhih. Naše ljudstvo imenuje to prikrazen „smod“. Taki popki ostanejo zaprti in ne morejo podariti sadu živiljenja, zakaj njihovo lastno živiljenje je šlo po zlo. Pokončal ga je komaj 5 mm dolg rumenkast črv, ki je ves zadoljen v svojem varnem skrivališču uničil nežne notranje cvetne dele, kteri so za oplojenje neobhodno potrebni in si izredil precejšen trebušček. Ta hudi gost je breznoga ličinka drobnega, približno 4 mm dolgega, rujavega rilčkarja, ki polaga svoja mnogo-brojna mičkena jajčica posamezno na nežne, še trdo zaprte cvetne popke. Po nekolikih dneh se izkobacajo iz njih ličinke, ki so tako neznotne, da jih komaj ugledaš. Te se zavrtajo v popkovo jedro in začnó ondi svoje ničvredno delo. Le v slučajih, ako se popek vsled ogrevajočih solčnih žarkov in vsled polne drevesne noči odpre še dosti naglo, odbila je zadnja ura hudočnežu, ki je za ponočni hlad jako občutljiv. Ostane li popek zavoljo neugodnega vremena zaprt, ni mu več pomoči, gotovo je izgubljen. Še v popku se izpremeni ličinka v bubo. Proti koncu meseca velikega travna razdere hrošč bubino ogrinjalo, prejé posušeno in nagrbljeno steno svojega dosedanjega bivališča in se izmuza na beli dan. Do jeseni živi hrošč na jabelčnem drevju in se prehrani z njegovim listjem. Potem si poišče pod razpokano skorjo in pod kamenjem v mahu prezimovališče. Kakor hitro se jame gibati v

toplom pomladanskem solncu na drevju novo življenje, napotijo se hrošči tječaj, in sicer deloma peš, deloma leteč, kjer se sparijo. Kmalu potem prične samica odlagati svoja jajčica. Na tak način more jabelčni cvetodér napraviti ogromno škodo, da, še več, on uniči ves pridelek jednega leta. Zatiranja takega hudega škodljivca se moramo lotiti povsod in z vsemi močmi. Ako se dá „smod“ že spoznati, ne moremo več odvrniti škode za to leto. Prizadevanje sadjarjevo se more potem obračati le na to, kako bi bilo mogoče odvrniti to zlo za prihodnje in naslednja leta. To dosežemo, ako zatiramo hrošče na vsak mogoči način. Da ličinkam in bubam ne moramo do živega, to je jasno. Jako hvaležni moramo biti ptičem pevcem, ki nas v tem poslu jako marljivo podpirajo; celo vrabci nam gredó na roko. S svojim kljunom prav spretno luščijo mrčesjo zalego iz uničenih popkov. V jeseni in po zimi pokončamo mnogo hroščev, ako ostrgamo razkavo skorjo in odpravimo mah in lišaje z debel in debelejših vej. Tudi v goseničje pasti, ki jih nastavljamo drugim kraljivcem okoli debel, moremo poloviti mnogo hroščev. Z najbolšim uspehom pa se lotimo tega hrošča, ako ga takoj v prvih pomladanskih dneh, ko začnó jablane odganjati, na vse zgodaj stresamo z drevesnih vej na razgrnjene rjuhe in potem uničimo. Ob tem namreč lazijo hrošči po drevju, da se sparijo in odložijo svoja jajčica. Z močnejšega drevja stresamo hrošče najlaže s kavljem, ki smo ga dobro s krpami ovili in nasadili na dolg drog. Kavelj nastavimo ob vejo in krepko stresemo. To delo moramo opraviti pri vsakem rodnem drevesu in večkrat ponoviti. Zanesljivejšega pomočka zoper tega škodljivca dandanašnje dni sploh nimamo. Izkušnje nas učijo, da krepko drevje od jabelčnega cvetodéra manj trpi, ker se njegovi popki hitreje razpihnejo. Iz tega pa sledi, da si zmanjšamo škodo kolikor toliko, ako drevju redno in močno gnojimo.

Ne kopajte preglobo kih jam za drevesa! Jako nespametno je pri presajanju dreves kopati pregloboke jame. Nekteri ima slabo in nerodovitno zemljo in jo hoče praviloma po mogočnosti zboljšati, in to hoče s tem doseči, da skopa globoke in široke jame. Kako je pa zadnje koristno, ravno tako je prvo škodljivo, in marsikateri se potem čudi, ker mu drevesa hirajo in se nazadnje posušijo. Če je jama globoka in z dobro rahlo zemljo napolnjena, potem rastejo korenine navzdol v globočino in šele tam se razprostrejo, dokler njim trda stranka jamine stene močnega zadržka ne da. Drevo raste radi tega vendar še dalje, dokler korenine vse hrane, katera se v jami nahaja ne izsrkajo in porabijo; potem pa nastopi premirje, drevo hira in se na zadnje posuši.

Za kratek čas.

Ni prav zastopil. Vincenc Kolar je prišel v farovž po krstni list. Med čakanjem je začel pljuvati po lepo umitih tleh. Zato ga je župnik opomnil, naj pljuva v pljuvalnik. Kolar se še enkrat prav močno shraklja, pljune zopet na tla in reče: »O gospod, za mene je že tako dobro!«

Dvojna želja. Neki profesor je tičal zmiraj med boji. Njegovi ženi ni to bilo posebno ljubo, ker ji je bil čas in zato mu je nekoč rekla: »Kako rada bi bila knjig!« Profesor: »Zakaj pa?« Žena: »Zato, da bi bil potem zmiraj meni.« Profesor: »Meni bi to bilo tudi prav, samo želel bi ti tedaj bila koledar.« Žena: »Zakaj pa koledar?« Profesor: »Zavoljo tega, da bi imel vsako leto novo ženko.«

Zagovoril se je. Oče in sin sta se skregala. Razčakal oče reče: »Tako grdih besed, kakor si mi jih ti pravili, nisem svojemu očetu nikdar rekel.« Sin: »Vi ste pa tudi in prav dobrega očeta.« Oče jezen, da mu sin še ugovarja: »Boljšega že ko ti!«

Pisma uredništva.

Iz Spodnjega Koroškega. Prosimo za odgovor, sicer takoj. Bodite zdravi!

Vojnik: Volitva pride prihodnjič! **Barbara v Haloza:** Tudi prihodnjič! — **Hajdin:** Prihodnjič! — **Ormož:** Rav tako. — **Šent Juri ob j. ž.:** Bodemo skrajšali in priobči v št. 7. — **Marija Snežna:** Ni za rabo! **Mavrin:** Krtači prihodnjič. Sv. Vid pri Ptaju: Mežnar se mogoče še boljša! **Kmetič!** Hvala! Zdravi! — **Kotle na Koroške:** Strigel je preoster! — **Spodnja sveta Kungota:** Goto prihodnjič! — **Koroški kmet:** Ni mogoče! — **Bizeljski kmetje:** Župnik in Ančka se mogoče še poboljšata. Če ne nači bo! — **Žalec:** Ako dovoli prostor, pride že v št. 7. dan! — **Ruše:** Kaplan in šola gotovo v št. 7. — **Ekonome:** Hvala lepa, bodemo porabili vse! — **Šmarje:** Odgovor na šole v kratkem! — **Dopisniki,** katerim še nismo odgovorili, so vposlali svoje dopise prepozno! Tudi ti pridejo vrsto. — Vsem iskrena in prisrčna zahvala za tako zanimanje. Ured. in uprav. Vas vse srčno pozdravlja!

Razglas.

Kakor javi c. i. kr. povelje 3. vojnega odelka z odlokom z dne 9. marca 1903. št. 1594 bodejo pričele letošnje praktične vaje 4. pionirskega bataljona v Ptaju dne 1. aprila in bodejo trajale sredine septembra in sicer vsak dan od 6. ure zjutraj do 11. ure predpoldan, in od 2. do 6. ure popoldne izjemši praznike in nedelje. Te vaje se bodejo vršiti približno 2 kilometra zgor in spod ptujskega mosta. Radi tega je treba, da se morajo vse ladje in plove (flosi) v omenjenem času najmanj 2 in pol kilometra pred tem mostom vstaviti.

Za znamenje se bode postavili 2 in pol km navzgor od omenjenega mosta drog z rudečo zastavo in sicer na desnem bregu Drave; sploh pa bode v tem času pri tej zastavi stala posebna straža, ki bodo ovestila vsakega, da se sme le tedaj po Dravi z ladili plovom peljati, ko se je ta zastava odstranila.

Ptuj, dne 14. marca 1903.

Župan: Ornig m. p.

Razglas.

Prodalo se bode posestvo Franca in Rozalije Zdolšek, ležeče pri sv. Duhu skoz pisarno gospodarja dr. Lederer, odvetnika v Konjicah (Gonobitz) in sice iz proste roke. Posestvo je brez dolga. Prodalo se

ned knji-
bil dolg
knjiga!
miraj pri
el bi, da
Profesor:
azaljeni
avil, jaz
di imeli
ovarja :>

vor, in

lozah :
Ravno
iobčimo
irtačimo
še po-
škem.
Gotovo
zeljski
e ne pa
7. na
tonom :
or radi
govorili
dejo na
imanje.

bode celo, ali pa na kose. Pogoji prodaje, cena itd. se zvejo od pisarne omenjenega gospoda odvetnika in sicer ustmeno ali pismeno.

K temu posestvu spada: 1.) zidana hiša, stoeča pri Sv. Duhu, z domaćim mlinom in vso upravo. 2.) veče zidano gospodarsko poslopje, njive, gozd in 3.) vinograd z zidano hišo. Vinograd ima veliko klet z obokom (velbom) in meri s sadonosnikom vred okoli 2 orali (johi). Tudi več praznih sodov je v kleti. Vse je blizu omenjenega kraja in blizu železnične postaje.

Naslov (adres): **Gospod doktor Lederer, odvetnik v Konjicah** (Gonobitz).

848

Loterijske številke.

Trst, dne 7. marca: 35, 48, 75, 81, 13.
Gradec, dne 14. marca: 16, 57, 71, 75, 4.

79

Dobro idoča prodajalna

Prez konkurenco, pri veliki romarski cerkvi, kjer je večkrat na leto shod, se da takoj v najem sama, ali pa tudi z gostilno vred. Tudi se pod prav ugodnimi pogoji proda. Naslov pove upravnštvo "Štajerca".

837

Važno za občine!

Znamke (marke) za pse, lastnega izdelka, se dobijo najceneje (po 5 kr.) pri Jos. Trutschel-nu v Mariboru.

828

Posestvo v Mariboru

Triesterstrasse 81 se proda za 4000 goldinarjev. To posestvo obstoju iz hiše, ki ima 3 sobe, 2 kuhinji in klet, 2 dervarnici, nekaj trsta in njive. Vknjiženih lahko ostane 1700 goldinarjev, drugi zmesek pa se lahko splačuje na obroke. Več pove lastnik Franc Bukšek, gostilničar na Gornjem Bregu pri Ptaju.

835

Proda se mlin

z dvema tečajema. K temu spada hiša, kuhinja, gospodarsko poslopje; vrt (nekaj izabele), pašnik s sadonosnim vrtom, z drevjem 4 do 12 let starim. Vse to je blizu okrajne ceste Ptuj-Ljutomer. Cena je nizka, in pogoj ugodni. Več povesta ustmeno in pismeno Franc in Terezija Šamun v Hlaponcih, pošta Juršinci pri Ptaju.

Za pomladno gnojenje

pripravcam mojo veliko zalogo **Tomaževe žlindre, kajnita, supersofata, kili-salpetra, žveplenokislega amonijaka** po najnižjih cenah. Franc Frangesch v Mariboru, trgovina z železnino, špecerijo, in smodnikom.

843

Styria
becikelni
novi modeli 1903

ki so sedaj najboljši in najimenitnejši fabrikat, veljajo samo 80, 100, 120 in 140 gold.

Na obroke (rate) prodajava po ugodnih pogodbah samo zanesljivim kupcem.

Dobre, že rabljene becikelne prodajava po 40 do 60 gold.

831

Brata Slawitsch v Ptaju.

FRANZ SODIA

844

tvornica pušk (Gewehrfabrik in Ferlach Kärnten) priporoča izvrstne puške, kakor puške za šrot in kroglice, najizbornejši dovršitev za streljanje; ročno delo z jamstvom. — Velike ilustrovane cene s podobami posiljam vsakomur, kdor mi pošlje 15 kr. v markah poštnine prostoto. — Moja tovarna prejela je že silno veliko pohval. Kdor bi mojim ne bil zadovoljen, tistemu ga zamenjam ali pa vrнем denar. Moja zaloga je jako velika.

Za velikonočne praznike.

Podpisani naznanim slavnemu občinstvu, da sem načrtil za velikonočne praznike več vozov **najfinješe pšenične moke.**

Od 10 kg. višje dajem vse 1 krajcar ceneje. Pri meni se tudi zamenjava vsakovrstno zrnje, kakor pšenica, oves, hajda, koruza in proso.

Za obilen obisk se toplo priporočam

Franz Schütz
trgovec

pri Sv. Trojici v Slov. Gor.

847

Za mešano trgovino

se takoj sprejme učenec ali praktikant pri **Jos. Wutti** v Velenju.

Jože Purg,

posestnik mlinar in žage v Tršču blizu Sv. Vida pri Ptaju, preša in pripravlja iz bučnih jeder olje in zahteva zato kako malo plačilo. Zatoraj se priporoča vsakemu, kateri si hoče pripraviti iz svojega bučnega jedra izvrstno domače bučno olje. Prešam vsak dan.

S spoštovanjem

Jože Purg.

Zaradi smrti

se prav po ceni takoj proda

paromlin (Dampfmühle)

kateri prav dobro uspeva. K temu paromlinu spada žaga za deske, kakor tudi trgovina za špecerijo in moko ter trgovina z deskami. Ta mlin se nahaja v Orehovcih, 25 minut od mesta Radgona. Vpraša se naj pri gospodični **Beti Gottscheber**, grajščakinja v Orehovcih, pošta Radgona.

830

Posestvo na Spodnjem Štajarskem

se pod ugodnimi pogoji in po nizki ceni proda ali v najem (štant) odda.

To posestvo leži v Sv. Danjelu pri Trbonjah, pošta je železnična postaja trg Vuzenica (Saldenhofen) in obsega 65 oralov (joh) sveta in sicer: 9³/₄ oralov njiv, 7¹/₂ oralov travnikov, 8¹/₂ oralov pašnikov in 39 oralov gozda.

Celo posestvo se ceni 4 tisoč kron (2000 gl.), tisoč kron lahko na amortizaciji intabiliranih dolgov ostane, to je tako, da se z obrestmi vred splačuje tudi kapital.

Vse drugo naznanja na pismena vprašanja

Mestna hranilnica v Pliberku na Koroškem.

823

(Gemeinde-Sparkasse Bleiburg, Unt.-Kärnten.)

Pozor beciklisti, krojači in šivilje!

Popravila becikelnov, šivalnih strojev in poljedelskih strojev se najbolje in najceneje izvršijo.

V zalogi imam vedno nove vsakovrstne dele (Be-standteile) za stroje.

Prodajam poljedelske, gospodarske stroje na obroke iz najboljših tovarn.

Sem temeljito izvezban mehaniker, ker služboval sem že v Ameriki in na Angleškem.

Tudi imam v zalogi vedno že rabljene in dobro ohranjene becikle od 30 gold. dalje.

S spoštovanjem

Anton Fink

mehaniker v Ptiju, Postgasse štev. 14.

777

Ptujsko kopališče

Gorna dravska ulica v Ptiju.

Vsaki dan kopele v banjah, pršne in mrzle kopele.

Vsaki torek, četrtek in v soboto soparne kopele in sicer ob pol eni uri popoldan. — Soparne kopele imajo take vspehe kakor krapinske toplice. Daljša pojasnila daje gosp. Jos. Kasimir in v kopališču samem.

Trgovski praktikant

se takoj sprejme v službo. Zmožen mora biti nemškega in slovenskega jezika

Liszt Brodnjak Strido, na Ogrskem.

81

Kava iz prve roke

to je neposredno od sadilca kave brez vsake prekupčije,

toraj s polnim jamstvom

za neponarejeno, naravno-pravo, jako izvrstno kavo po najnižjih cenah.

Najino posestvo na

otoku Java

kjer, kakor znano, najboljša kava sveta rase, obsega okoli 80 kilometrov in se nahaja na tem posestvu 12 vasij s približno 30.000 prebivalci. Najini razširjeni kavini nasadi se obdelujejo najracionalnejše, tako da je najina varstveno znamka

Javaflor

vedno bolj in bolj priljubljena.

Najina kava je jako aromatična in okusna, zraven tega pa še posebno izdatna.

Midva pošiljava poštne tovore (pakete) franko (popolnoma poštne prosto) na vsako inozemsko pošto po poštnem povzetku (Nachnahme) po sledenih cenah:

Kava z marko Javaflor

3 kile gold. 4·38
4¹/₄ " " 6·65

Turk & drug

veleposilstnika na Javi, prodaja kave in čaja v lastni režiji

v Crstu

via Rapicio št. 6. 418

Učenec

za mešano trgovino se sprejme pri Hugo Detischegg v Konjicah.

826

Dobra služba za pridno deklo!

30 do 40 letna brhka pridna ženska iz boljše kmečke hiše, katera možna dobro mešansko in samostojno kuhati, je prav snažna in ljubi red ter zna nekoliko nemščine. Sprejme v neko večjo gostilno (Einkehrgasthof). Pismene ponabe naj se pošljejo pod naslovom „Zaupljiva služba št. 825“ upravnosti „Štajerca“ v Ptiju.

825

Proda se

posestvo, obstoječe iz enote stropne hiše, v kateri so še izbe, kašta, kuhinja in klet. Zven spada gospodarsko poslopje s prostornim vrtom, 10 bir polja, dva travnika, 5 johov pega gozda. K temu spada zidana z opeko krita kovačnica na voglu, in sicer na dva ambosa težko kladivo. Vode je obilo. To je v lepem kraju blizu poceste in kolodvora ob novi železnici Sinčaves-Železna Kaplja. Pove Matija Tazoll, Rain, poleg Miklauzhof na Koroškem.

Franc Bukšel

izdelovalec harmonik in harničev na Bregu pri Ptiju se poroča v izdelovanje in popravljanje harmonik in harmonij. Popravlja tudi vsakovrstno druge glasbene orodje. Harmoniki imajo popolnoma ali na pol hromične s prostim tonom na 1, 2, 4 in 5 redov in z najboljšimi glasovi. Prodaja tudi vsakovrstne dele za harmonike prav po ceni.

Rentni

ječnem

Gotovi

Mejnič

Posojil

Zaosta

Bilanca

hranilnice (sparkase) v Radgoni za leto- 1902.

Aktiva.

Inventarni-konto (pohištvo pisarnice in dvorane)	K	6398	v	58
Konto posojilne (Vorschuss) kase (dotacija)	K	41000	v	—
Konto pohištva v hotelu	K	4297	v	50
Saldo konto	K	96	v	—
Konto posojil brez hipotek	K	262427	v	73
Konto posojil na vrednostne efekte	K	4152	v	—
Konto zavarovalnih posojil	K	138	v	22
Obrestni konto od posojil na hipoteke (za obresti, ki še niso plačane)	K	61550	v	32
Obrestni konto za posojila brez hipotek	K	1960	v	40
Obrestni konto za posojila na vrednostne efekte	K	11	v	8
Obrestni mejnični konto	K	—	v	94
Obrestni konto na efekte	K	12904	v	89
Kasa-konto	K	64789	v	47
Konto posojil na hipoteke	K	4062813	v	49
Mejnični konto	K	24915	v	20
Konto-kurent	K	74027	v	20
Kontoefekt	K	1590730	v	—
Konto c. kr. poštne hranilnice	K	644	v	28
Vrednostni konto posestev	K	425317	v	78
Drugi različen konto	K	14	v	25
Skupaj .		6638189	v	33

Pasiva.

Obrestni konto odposojil na hipoteke za v naprej povzete obresti za leto 1903	K	18566	v	25
Obrestni konto za posojila brez hipotek za v naprej povzete obresti za leto 1903	K	117	v	62
Obrestni konto od posojil na vrednostne efekte za v naprej povzete obresti za leto 1903	K	29	v	84
Obrestni mejnični konto za v naprej povzete obresti za leto 1903	K	222	v	28
Konto vlog interesetov	K	5837358	v	66
Konto glavnega rezervnega zaklada:				
svota ki ni obdačena . . K 568406·71				
svota ki je obdačena 47796·55				
Konto posebnega rezervnega zaklada za kurzne zgube	K	616203	v	26
Konto penzijonskega zaklada	K	96744	v	22
	K	68947	v	20

Skupaj . 6638189 33

Promet kase se je vršil v 17881 slučajih.

Bilanca posojilnega oddelka.

Aktiva.

Gotovina kase konec leta 1902	K	1635	v	99
Mejnična posojila	K	18544	v	40
Posojilna dolžna pisma	K	21688	v	94
Zaostale obresti konec leta 1902	K	13	v	82
Skupaj .		41883	v	15

Pasiva.

Dotacija iz rezervnega zaklada hranilnice (sparkase) v Radgoni

K 41000 —

Za v naprej povzete obresti za leto 1903 .

K 883 15

Skupaj

K 41883 15

kšek

in harmonični davek po $1\frac{1}{2}\%$ plača hranilnica (sparkasa) sama, ne da bi se ta znesek od vloge odtegnil. Obresti znašajo pri mehaničnem obračunu 4% . Za posojila na vrednostne zastave in hipoteke 5% . Na mejnična posojila 6% . Pri posojilnem (Vorschuss) oddelku 5% .

Uraduje se vsaki dan razven praznikov in sicer:

V pondeljek, sredo in petek od 9—12 ure predpoldan

v torek, četrtek, v soboto in nedeljo od 10—12 ure predpoldan.

Radgona, dne 31. decembra 1902.

Ravnateljstvo.

Franc Schütz pri Sv. Trojici v Slov. gor.

zastopnik najboljše fabrike za stroje

Ph. Mayfarth-a iz Dunaja

prodaja

mlatilnice, slamoreznice, stroje za jabolke mleti ter sploh vsakovrstne stroje.

Stroji se lahko tudi pri njem ogledajo in se lahko plačujejo na obroke (rate). Blago je vso zanesljivo.
Pogoji so zelo ugodni.

781

Poljedelska, zeliščna in cvetlična semena od

EDMUND MAUTHNER-ja v Budimpešti.

Prodaja po izvirnih cenah glavnega kataloga samo

Adolf Sellinschegg

trgovina „pri zelenem vencu“ nasproti gledališča v PTUJU

vsakovrstna deteljna semena:

štajerska 3letna, lucerna 7letna, rudeča cvetoča 1letna predenice prosta, Esperset, hmeljska šotska, švedska vund ali tanen detelja, bela travniška detelja.

Krmilna pesna semena:

mamuh dolga, rudeča velika (Riesen), ekerndorfska rumena in rudeča velika podolgasta, eberndorfska rumena okrogle sladkorna pesa velika za krmljenje, podzemsko koloraba za krmljenje, veliki koren za klajo, nove velike buče z jedrami brez lupink za olje dobivati, grščica, solnčne rože, mak, konoplje, lan, orgščica, ženof in repna semena, sadna čebara, (luk) mala in rudeča.

Vrsta travnih semen:

Travna mešanica za mokra in suha tla. Ravgras, Honiggras, Kamgras, Knaulgras, Fioriengras, Goldhafer, Rispengras, Wiesenschwingel, Wiesenfuchs, nizka trava, Thimoteusgras.

Stavbinsko podjetje.

Ladislaus Johann Roth

inžener in oblastveno aut. mestni stavbенki mojster

Gartengasse (hotel Strauss) Celje Gartengasse (hotel Strauss)

Stavba mostov iz kamna, cementa in železa, tudi stavba mostov za silo.

Vodna stavba: stavba turbin, jezov in zavornic iz lesa, kamna in cementa, kakor reguliranje potokov in rek, varstvena naprava obrežij, priprave za osuševanje, sploh voda voda dela v vsakem obsegu.

Razen teh del prevzemlje ta firma tudi brezhibno postavljanje mašin in druga fundamentna dela iz petona, trotoarjev petonska tla, tlakanje z ali brez da bi se plošče priskrbele, kakor tudi vse v to stroko spadajoča dela. — Pojasnila je po proračune podeljuje firma na željo radovoljno in po najkulantnejših pogojih.

Stavbinsko podjetje Ladislaus Joh. Roth
inžener in oblastveno aut. mestni stavbenski mojster.

4 pari čevljev za samo 2 gld. 50 kr.

Se posljejo le zaradi nakupa velike množine za tako nizko ceno. 1 par moških, 1 par ženskih čevljev, rujavih za vezati, z močnimi zbitimi podplati, najnovejše oblike; dalje 1 par moških in en par ženskih modnih čevljev z obšivom, elegantni in lahki. Vsi 4 pari za 2 gld. 50 kr. Pri naročilu zadostuje dolgost. Posilja se proti poštemu povzetju. **Zaloga čevljev**

Jungwirth, Krakov 21. Poštni predal 29.
Neugajajoče se vzame takoj nazaj.

Hranilnica (Šparkasa)

mestne občine Celje.

Stanje vlog interesentov dne 31. dec. 1901 K	9,316.935-82
Vloge od 1. januarja 1902 do 31. decembra	
1902 z obrestmi vred	3,169.459-11
K 12,486.394-93	

Od tega je odračuniti:

Svote, katere so se od 1. januarja do 31. decembra 1902 vzdignile	K 2,677.843-72
Stanje vlog interesentov dne 31. dec. 1902 >	9,808.551-21

Hipotekarna posojila	K 6,085.868-31
Mejnično stanje	> 78.029-14
Posojila na vrednostne efekte	> 20.601-83
Efektni zaklad	> 2,919.611-—
Posestva	> 184.000-—
Inmetek, katerega ima hranilnica za dotacijo pri kreditni zadruži	> 300.000-—
Vloge pri kreditnih podjetjih	> 107.201-99
Stanje blagajne (kase)	> 40.823-46
Glavni rezervni zaklad	> 553.574-22
Posebni rezervni zaklad za kurzne diference	> 298.150-69
Zaklad za penzije	> 31.227-62

Visokost za obresti: Pri vlogah 4% in se plača rentni davek od hranilnice (sparkase) same.

Shranjevalne vloge se sprejmejo.

Josef Goriupp

usnjari v Ptiju, Bürgergasse št. II, od dravskega mosta navzgor.

Moja usnjarska obrt je najstarejša v celiem mestu Ptiju, ker se je že ustanovila v letu 1752.

Jaz kupujem konjske, goveje, svinjske in telečje kože po najvišjih cenah.

Izdelujem tudi iz vsakovrstnih kož po najnovejši modi usnje (leder) in zahtevam za to delo jako malo plačilo. Priporečam tudi vsem čevlarjem mojo veliko zalogo vsakovrstnih izdelanih kož in vseh v to stroku spadajočih reči, katere prodajam na debelo in na drobno. Pismenim naročilom se takoj ustreže.

820

S spoštovanjem

Josef Goriup, usnjari v Ptiju, Bürgergasse št. II.

Carl Hantich

državno izprashani nadlogar, gozdarski zemljemerec in oblastveno potrjeni civilni zemljemerec

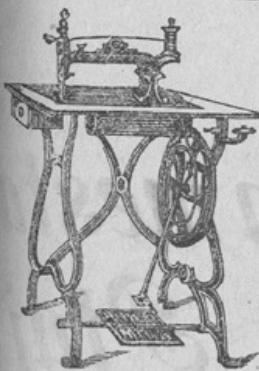
v Mariboru

Priporoča se v zanesljivo izvrševanje vseh v geometrično in gozdarsko svrhu spadajočih del. 607

Koreničnaki (portalis)

se prodajo pri

W. Blanke-ju, Ptuj, Glavni trg.

Brata Slawitsch

v Ptiju

priporočata izvrstne **šivalne stroje** (Nähmaschinen) po sledeči ceni:

Singer A	70 K — h
Singer Medium	90 „ — „
Singer Titania	120 „ — „
Ringschifchen	140 „ — „
Ringschifchen za krojače	180 „ — „
Minerva A	100 „ — „
Minerva C za krojače in čevljarje	160 „ — „
Howe C za krojače in črevljarje	90 „ — „
Cylinder Elastik za čevljarje	180 „ — „

Deli (Bestandtheile) za vsakovrstne stroje. Cene po pogodbi na obroke (rate). Cenik brezplačno. 765

Alois Walland v Oplotnici

naznanja, da prodaja škafe (vedrice) izdelane iz po-harske smreke in okovane z železnimi obroči. Eden tak škaf stane 76 vinarjev in se dostavi voznine prosto na železnično postajo Polčane. Manje kot 10 komadov se z železnico ne odpošlje. 824

Hans Wouk

vinski trgovec

v Poljčanah na kolodvoru (banhofu)

naznana slavnemu občinstvu, posebno kmetovalcem in posestnikom, da je z dne 1. okt. otvoril v svoji hiši

trgovino z mešanim blagom.

Ima vsakovrstno špecerijsko, sukneno, platneno in galanterijsko blago ter železnino v obilni zalogi.

Blago je popolnoma novo in frišno ter se dobiva vse po najnižjih cenah.

Kupuje tudi jajca in vsakovrstne druge poljske pridelke po najboljših cenah.

Na obilno prodajo in kupovanje se pri-

Hans Wouk.

poroča

810

Vse stroje za poljedeljstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanino iz bakra in vaj tako, da se najedenkrat na dve cevi hri brizgalnice (strealjke) za sadji drevje z natanko namjere petrolmešanicu,

svetilnice na acetilen

da se ulove letiči hrošči

hidravlične stiskalnice za vi

stiskalnice za vino in ovoče s diferencijalnim pritiskom

stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mline za grozdje, nove priprave proti peronospori in za žvepljenje,

sesalke za vino, cevi za vino,

kakor tudi vse druge stroje za poljedeljstvo, kot

zbivalnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) i. t. d.

razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNA

II., Praterstrasse 49.

768

Cenilniki zastonj in franko.

Dopisuje se v vseh jezi

Hranilnica (Sparkassa) vlad. državnega mest

Ptu

Vstanovljena
leta

1862.

Čekovnemu ra-
čunu št. 808951
pri e. kr. poš-
tno-hranilničnem
uredu.

Mestni de-
barni zaved.

Giro konte pri
podružnici avst.
ogersk. banke
v Gradcu.

Uradne ure
za poslevanje s
strankami ob de-
lavnikih od
8—12 ure.

Občenje z
avst. ogersko
banke.

priporoča se glede vsa-
kega med hranilnične zadeve spada-
jočega posredovanja, istotako tudi za posredo-
vanje vsakoršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno
vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstv

Občinska hranilnica

v Ormoži

(Gemeinde-Sparkasse in Friedau) obrestuje vloge po $4\frac{1}{2}\%$ in jih sprejema vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne in vsako nedeljo od 1. do 11. ure dopoldne. Obresti se pripisujejo polletno h kapitalu, ter plačuje rentni davek hranilnica sama in ga ne odtegne vlagateljem, tako, da dobijo isti popolnoma $4\frac{1}{2}\%$ obresti.

Ravnateljstvo.

656

Allein & Sohner Balsam
aus der Schutzenegel-Apotheke
des
A. Thierry in Pregradra
in Salzach-Seewasserbrunn.

ali pa 6 večjih steklenic za 4 krone, katere se morajo prej poslati.

Naslov je: Apotekar Thierry (Adolf), lekarna pri angelju varuhu v Pregradi pri Rogački-Slatini.

A. Thierry-jevo pristno centifolijen vlačilno mazilo

je najkreplejšo vlačilno mazilo, katero s tem, da povzroči temeljito čiščenje, bolečine olajšuje in to še pri tako zastarelih ranah. To mazilo odstrani skoz omehčanje v rani se nahajača tuja telesca vsake vrste. S pošto 2 lončka 3 korne 50 vinarjev.

Apotekar Thierry (Adolf), lekarna pri angelju varuhu v Pregradi pri Rogački-Slatini.

Ogublje naj se ponarejenja in pazi na gornjo na vsakem lončku vžgano varstveno znamko in firmo.

745

vsakem lončku vžgano varstveno znamko in firmo.

Veliko presenečenje!

Še nikoli take priložnosti.

500 kosov za samo 1 gld. 80 kr.

Ena krasno pozlačena, 36 ur tekoča, precis. anker-ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, 1 mod. kravata za gospode, 3 fine žepne rute, 1 prstan za gospode z imit. žlahtnim kamonom, 1 nastavek za smodke, 1 eleg. broša za dame, 1 lepo žepno zrcalo, 1 usnjati mošnjiček za denar, 1 žepni nožič, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za na prsa; vse iz double-zlata s patentovano zapono 1 lepi album s 36 slikami, 6 komadov smeh vzbujajočih predmetov za mlade in stare, 1 jako koristno navodilo za zlaganje pisem, 20 pisarniških predmetov in še 400 različnih predmetov, ki so jako potrebeni. To vse skupaj z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, velja samo 1 gld. 80 kr. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar pošlje naprej skozi Dunajsko razpošiljalnico

Ch. Jungwirth, Krakau f/14.

NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Josef Pirich mlajši

usnjari v Ptiju št. 2 pri mostu

naznanja, da kupuje goveje, svinjske, konjske in telesje kože po najvišjih cenah.

Izdeluje vsakovrstne kože po najnovejši stroki in najceneje.

Priporoča svojo bogato zalogu domačega, vsakovrstnega usnja in drugih potrebščin za čevljarje na drobno in debelo. Pismena naročila se izvršijo točno,

Kdor poskusi pri meni kupiti enkrat, kupil bodo rad večkrat.

776

Opekarskega polirja

sprejme v službo Janež Brišnik v Ojstrovske vasi, pošta Sv. Juri ob Taboru v Savinjski dolini. Opeke (cigla) se izdela na leto okoli stotisoč.

811

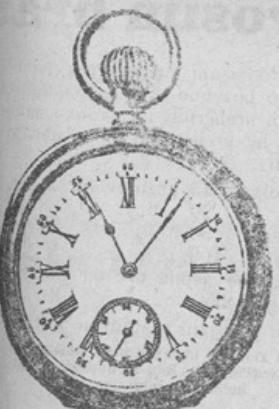
Karl Penteker

urar, srebrar in zlatar 598
glavni trg št. I Ptuj glavni trg št. I
tik mesarja gospoda Luttenberger-ja
priporoča svoje
ure, prstane, veri-
žice za ure in uhane.

Vse po najnižji ceni.

Za vse ure se jamči. Švicarske
žepne ure iz nikelnega za
tri goldinarje in dražje. Srebrne žepne ure od 4 gold. 50 kr.
naprej. Budilnice za 1 gold. 50 kr. in više. Vsa popravila
se točno in hitro izvršijo in se za nje jamči.

Opozorjam še mojo bogato zalogu uhanev in prstanov iz srebra,
zlate in drugih kovin. Srebrni prstani za zaročence od 40 kr. naprej.

Svarilo!

Naznanjam slavnemu občinstvu v Ptiju in v okolici, da
se I. ptujska mehanična delavnica za popravila
šivalnih strojev, bicikelov, glasbenih avtomatov
in hišnih telegrafov ter delavnica za poniklanje ne
nahaja več v Postnih ulicah (Postgasse) št. 14, tudi ne več na
Florijanskem trgu, ampak

809

v Barvarskih ulicah (Färbergasse) št. 7.

Vsakovrstni deli za šivalne stroje se dobijo po najnižjih
cenah.

Spoštovanjem Gertrud Spružina.

Tovarna za opeko in peči
F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani
 ponudi poljubne množine
zarezane strešne opeke (Strangfalgz-Dachziegel)
 rudeče in črne
in glinastih peči
 v raznih barvah in oblikah.

Na željo pošljemo drage volje vzorce in nastavimo najnižje cene.
 Solidna, dobra in točna postrežba.

Meščanska parna žaga.

Na novem lenthem trgu (Lendplatz) v Ptiju
 zraven klalnice in plinarske hiše postavljena je nova
 parna žaga vsakemu v porabo.
 Vsakemu se les hodi i. t. d. po zahtevi takoj raz-
 žaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spa-
 hati i. t. d. 30

Zahtevajte

zastonj in franko
 moj ilustrovani cenik z več
 kot 500 podobami od
 ur, zlatnine srebernine in muzikalič-
 nega blaga.

Hanns Konrad

fabrika ur in razpošiljalnica
 Brüx št. 194 (Češko).

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekla-
 danja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana.
 Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila dajejo:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji
 ali

Ant. Rebek, konc. agent
 v Ljubljani, Kolodvorske ulice štev. 34. 537

c. kr. priv.

tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah

priporoča svoj pripoznano izvrsten Portland-cement v vedno jednakomerini, vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene predpise glede tlakovne in odporne trdote

daleč nadkriljajoči dobroti, kakor tudi svoje priznano iz-

vrstno apno.

Priporočila in spričevala

raznih uradov in najslovitejših tvrdk so na razpolago.

Centralni urad:

Dunaj, III/3 Rennweg 5.

74

Prosim bra

Podpisani priporočam svojo
 zalogo posebno v Švici nakupljene
 tih in srebernih ur, veliko za-
 lone in sreberne po čudovitih
 cenah.

Sreberna oklepna verižica 30 cm dolga, 15 gramov težka gld.

30	20
"	"
30	50
"	"
30	100
"	"

Ura budilka gld. 1·50 in 1·90. — Sreberne žepne ure od gld. 4-
 nikelnaste gld. 2·50.

Prosim zahtevajte veliki cenik, katerega pošiljam zastonj in poštnim

urar in trgovina zlatnino in srebernine, delničar ps-
 ske tovarniške družbe ur v Bilu in Genovi, za-
 loga dolenjske železnice.

Ljubljana, glavni trg.

Vse blago je pri c. kr. kontrolčnemu uradu puncirano.

Vozičke za otroke

v katerih lahko otrok sedi, pa
 tudi take za ležati, imata vedno
 v zalogi in priporočata

Brata Slawitsch

770

v Ptiju.

Cena: 12, 16, 20, 30, 36 do 40 kron.

